Lecţia nr.2 cu privire la lucrarea Duhului în viaţa noastră!

Lucrarea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu în viaţa individului. Duhul lui Dumnezeu Se ocupă de Biserică în ansamblu, ca trup, dar Duhul lui Dumnezeu se ocupă şi de individ.

Duhul lui Dumnezeu este Cel care ne naşte din nou; Duhul lui Dumnezeu este Cel care ne călăuzeşte în tot adevărul; Duhul lui Dumnezeu este Cel care rămâne în noi şi cu noi, ca să lucreze această transformare a noastră în asemănarea chipului lui Hristos. 2 Cor.3:18

Dar, când lucrează Duhul lui Dumnezeu în viaţa individului, omul poate avea patru atitudini greşite faţă de Duhul lui Dumnezeu şi doar una corectă.
Aş vrea să observaţi de la început că ai mai multe canale de a păcătui, decât de a merge drept. Întotdeauna spre cer a fost o singură cale; înspre păcat au fost mai multe căi. De aceea, Biblia spune că sunt mai mulţi pe calea aceasta a păcatului, pentru că sunt mai multe modalităţi de a păcătui.

Ne vom uita la prima atitudine greşită faţă de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu.

1. **Întristrea Duhului**. **Efes.4:30-31**!

Biblia spune că atunci când un om s-a întors la Dumnezeu şi a crezut Evanghelia, a fost pecetluit cu Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Citim acest lucru în ***Efes.1:13-14***. În momentul în care un om se deschide înaintea lui Dumnezeu, crede Evanghelia şi Îl primeşte pe Domnul Isus ca Mântuitor, în momentul acela, spune Biblia, omul este pecetluit, este sigilat cu Duhul Sfânt al lui Dumnezeu; în momentul acela primeşte şi Duhul Sfânt.

În primul rând, aş vrea să vă întreb: "Din cine-i compusă Sfânta Treime*?"* - Din Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Ce spune Biblia despre aceştia trei? - Că sunt una!

Vă rog să fiţi foarte atenţi! Dacă sunt una, poate cineva să-L primească pe Unul şi să nu-I primească pe ceilalţi? Dacă sunt una, ori sunt toţi, ori nu-I niciunul!

"Daca Ma iubeste cineva, va pazi Cuvantul Meu, si Tatal Meu il va iubi. Noi vom veni la el si vom locui împreuna cu el". Ioan 14:23

Al doilea lucru care trebuie spus aici, este ceea ce spune textul: "Şi voi, după ce aţi auzit cuvântul adevărului, aţi crezut şi aţi fost pecetluiţi."

Toate verbele acestea în limba greacă, sunt verbe care sunt timpul aorist. Aceasta se referă la acţiuni care au avut loc odată şi sunt valabile pentru totdeauna; s-au întâmplat odată pentru totdeauna. Gramatica limbii greceşti vorbeşte despre Hristos că *"a fost adus jertfă"* sau: *"S-a adus jertfă"*. Este la timpul aorist: *"a fost*

adus jertfă odată pentru totdeauna." Acţiunea s-a petrecut doar odată şi ea nu se repetă zilnic.

Deci, Duhul Sfânt a venit să locuiască în noi, suntem pecetluiţi cu Duhul Sfânt şi Duhul este arvuna cerului în noi. Ştiţi ce-i arvuna? Avansul! Când te duci să cumperi o maşină sau o casă, dai avansul; şi ce înseamnă că i-ai dat avasul? Celelalte urmează! Aceasta înseamnă că s-a încheiat tranzacţia, i-ai dat deja garanţia şi că omul ştie că dacă i-ai dat avansul înseamnă că vine şi restul. Aşa este şi la salariu: avansul şi lichidarea. La jumătatea lunii ţi se dă o parte din bani şi ştii că urmează la sfârşitul lunii, dacă ţi-ai făcut planul, şi partea cealaltă.

Dumnezeu când ne-a mântuit, nu a zis: *"Vă voi da toate, doar când veţi ajunge în ceruri."*, ci ne-a dat un avans, o garanţie, o arvună - pe Duhul Sfânt.

Slăvit să fie Dumnezeu că nu ne-a dat arvună un îngeraş; că nu ne-a dat arvună o rămurică din pomul vieţii; ci ne-a dat arvună Duhul lui Dumnezeu, ca să-L ţinem în inimă.

Acum, după ce Duhul lui Dumnezeu a venit la noi - aceasta înseamnă că ne-am întors la Dumnezeu, aceasta înseamnă că ne-am născut din Dumnezeu, că suntem ai Lui – **Duhul acesta poate fi întristat**.

Ştiţi cum Îl poţi întrista?
I: Imaginaţi-vă un băiat tânăr, care tocmai s-a logodit cu o fată! Şi după ce s-au logodit, toată lumea ştie că sunt logodiţi. Dar după aceea fata îl vede pe băiat, marţi, plimbându-se prin parc cu o altă fată; joi, îl vede în alt parc plimbându-se cu o altă fată; vineri, îl vede cu o altă fată.
Cum se duce fata aceea logodită acasă, după ce îl vede astfel pe logodnicul ei? Întristată!
Biblia spune că atunci când noi L-am primit pe Domnul Isus, când am primit pe Duhul Sfânt, ne-am logodit cu El; urmează să aşteptăm nunta. Şi acum, Mirele nostru Se uită la noi, să ne vadă cu cine umblăm. Şi tu umbli de mână cu minciuna, umbli de mână cu păcatul curviei, umbli de mână cu beţia, umbli de mână cu înşelătoria, umbli de mână cu vorbirea de rău; iar Duhul Sfânt te vede în aceste companii. Ştiţi ce face Duhul? Se întristează!

Aceasta este o atitudine greşită a credinciosului. Duhul lui Dumnezeu este acolo, este sigiliul, este verigheta de nuntă cerească şi Se uită la tine cu cine te însoţeşti. De aceea spune apostolul Pavel: *"Orice mânie, orice iuţime, orice strigare, orice clevetire, orice păcat să piară din mijlocul vostru*

Întristarea Duhului Sfânt este această însoţire cu păcatul!

Tu zici: *"Dar, frate, nu am trăit aşa în păcat! Doar vezi că suntem în secolul XXI. Vezi că aşa se poartă, aşa-i lumea. Nu poţi altfel, mai trebuie să te adaptezi."* Şi Duhul Se uită la tine, logodnică de Fiu de Dumnezeu, pregătit pentru nunta cerească, cochetând aici cu păcatul, însoţindu-te cu el.

Şi tu zici: *"Dar nu le-am lăsat frate să mă stăpânească!"*
E adevărat! Nu te-au stăpânit, numai te-au prins de mână!

Dacă se duce logodnicul acela la fata aceea şi o întreabă: *"De ce eşti supărată?"*, ea îi răspunde: *"Ştii, te-am văzut în parcul acela cu fata aceea, te-am văzut în celălalt parc cu altă fată!"* Şi logodnicul îi spune: *"Dar ştii, eu nu m-am logodit cu ea! Eu cu tine sunt logodit! Cu acelea numai m-am plimbat. Nu pot fi sălbatic! Mi-e colegă, mi-e cunoscută şi nu pot fi chiar aşa de sălbatic ca să le resping pe toate."* Ce ar zice o logodnică cinstită? Ar aspune: *"Eşti neserios! Dacă te-ai logodit cu mine, de ce nu umbli cu mine? De ce nu te plimbi să te vadă lumea cu mine?"*

Dacă ne-am dat viaţa lui Hristos, ce mai caută păcatul în noi? De ce nu umblăm cu Hristos? Aceasta este întristarea pe care o producem Duhului Sfânt

2. Împotrivirea . F.A.7:51.

A doua atitudine greşită este **împotrivirea** la lucrarea pe care o face Duhul lui Dumnezeu.

Biblia ne spune că Duhul lui Dumnezeu ne vrea cu gelozie pentru Dumnezeu. Duhul Sfânt este un Duh care ne vrea cu gelozie; este un Duh care lucrează cu mare intensitate. Oridecâteori Duhul lui Dumnezeu vede că ne însoţim cu lucruri care sunt străine de Dumnezeu, El începe să lucreze să ne dezlipească de ele, să ne mustre, să ne schimbe, să ne îndrepte, să ne lumineze, să ne transforme; Duhul începe lucrarea aceasta.

Şi noi începem lucrarea de împotrivire. Împotrivirea începe prin a-ţi găsi scuze. Fabrici argumente şi spui: *"Frate, e uşor de dumitale să vorbeşti, că eşti predicator! Nu eşti toată ziua între stricaţi, între afacerişti, între beţivi, între oameni fără Dumnezeu. E uşor de tine, că stai numai cu fraţii. E uşor de tine!"*

Aş vrea să vă spun că oriunde am fi aici pe pământul acesta, toţi avem parte de ispitele noastre şi de falimentele noastre. La orice nivel am fi, avem parte de aceste încercări şi de aceste ispite. Şi oridecâteori facem ceva greşit, vine Duhul să ne mustre, să ne îndrepte, să ne smulgă de acolo. Iar noi începem împotrivirea, începem justificările, începem argumentele.

Şi când te mustră conştiinţa, căci Duhul începe să te mustre acolo, începi să-ţi alini conştiinţa şi să spui: *"Nici alţii nu sunt mai buni ca mine! Dar nu am văzut eu şi pe*

cutare, şi am auzit şi despre cutare?" Aceasta-i o formă de împotrivire. Duhul te-a certat, te-a mustrat că nu eşti cum Îi place Mirelui, şi tu zici: *"Păi, dar cutare nu-i tot aşa?"*

Duhul lui Dumnezeu lucrează să nu lase în noi nici un fel de pată, pentru că vrea să ne prezinte înaintea Mirelui şi înaintea Tatălui fără pată şi fără sbârcitură. Dar noi începem să ne împotrivim.

Aşa au făcut cei care stăteau în Ierusalim. Duhul lui Dumnezeu i-a cercetat, le-a vorbit minţii, inimii, voinţei, şi ei s-au împotrivit. Când te împotriveşti Duhului, te împotriveşti singurei manifestări a milei lui Dumnezeu de a te schimba.

Prov.29:1 ne spune că *"un om care se împotriveşte tuturor mustrărilor, va fi zdrobit deodată şi fără leac".*
Este o perioadă de lupte, o perioadă de zbateri lăuntrice; Duhul lui Dumnezeu prin conştiinţă, prin fraţi, printr-un necredincios, te mustră. Dumnezeu te mustră prin cineva.
Şi te mustră un coleg de-al tău necredincios, şi-ţi spune: *"Bravo, măi! Tu pocăit şi faci aşa ceva?"* Iar tu te împotriveşti imediat mustrării, şi zici: *"Ce am făcut aşa de rău?"* A fost o mustrare. Şi de multe ori trebuie să ne mustre Dumnezeu prin păgâni, pentru că ni s-a întărit, ni s-a împietrit cugetul şi nu mai este acea reacţie a cugetului nostru la şoapta Duhului lui Dumnezeu.

Care ar putea spune că nu a avut zile când s-a împotrivit mustrării Duhului? Te-ai împotrivit o săptămână, te-ai împotrivit două săptămâni şi nu voiai să cedezi, nu voiai să te umileşti, nu voiai să te pocăieşti, nu voiai să te pleci pe genunchi şi să spui: *"Da, Doamne, am păcătuit şi-mi pare rău! Mi-e ruşine, şi-mi cer iertare!"*

Vine un frate, şi te întreabă: *"Este adevărat ce am auzit despre dumneata?"* Ştii care este forma de împotrivire? - *"Cine ţi-a spus? Ai martori?"* Te interesează dacă la proces, în tribunal, sunt martori; dar este un alt proces - al Duhului lui Dumnezeu, care nu are nevoie de martori. Aceasta este judecata teribilă, pentru că îţi poate afecta toată veşnicia.

Această împotrivire, această înţepenire a grumazului, această învârtoşare a inimii, să nu te laşi zdrobit, să nu te laşi modelat de Duhul lui Dumnezeu aduce după sine o judecată teribilă, care îţi afectează veşnicia. Dumnezeu să Se îndure de noi!

3. Stingerea Duhului. 1Tes.5:19-20.

M-am tot întrebat, multă vreme: *"Oare în ce constă această manifestare "de a stinge Duhul"?"*

* Mai întâi, nu-I putem mulţumi lui Dumnezeu pentru toate lucrurile. Nu-I mulţumim lui Dumnezeu pentru binecuvântări şi pentru încercări. Căci aşa spune Biblia: *"Orice ar veni, pentru orice lucru, mai întâi ce să faci? - Să-I mulţumeşti lui Dumnezeu!"* Să poţi spune ca Iov: *"Domnul a dat, Domnul a luat, - binecuvântat fie Numele Domnului!"*
Unora le e mai uşor să binecuvinteze Numele Domnului când le dă, şi zic: *"Binecuvântat să fie Domnul! Uite câte mi-a dat!"* Dar când Domnul a luat, nu mai binecuvintezi Numele Lui; atunci te plângi, atunci cârteşti şi întrebi: *"Oare de ce îngăduie Dumnezeu atâtea?"* Şi Duhul începe să Se stingă!

* O altă formă de stingere a Duhului este privitoare la relaţia ta cu Scriptura, care spune: *"Nu dispreţuiţi proorociile."*; este privitoare la relaţia ta cu Scriptura predicată şi cu Scriptura pe care o citeşti tu.

Dacă vezi că Duhul a început o lucrare, nu făcea ca cei din Ierusalim. Când s-a aprins Duhul în cei 120 şi au ieşit pe stradă să mărturisească, şi oraşul era incendiat de Harul lui Dumnezeu, ştiţi ce au făcut unii? Au ieşit şi au zis: *"Lasă-i domnule, că-s morţi de beţi! Uită-te la ei; sunt plini de must!"* Aceştia au venit să stingă Duhul în Ierusalim; şi a trebuit să se scoale Petru şi să-i înfrunte pe toţi aceşti "pompieri", care fac slujbă greşită, care trebuiau să stingă alte focuri, nu focul Duhului.

Tu ce stingi: focul păcatului, sau focul Duhului? Şi ce aprinzi: focul păcatului, sau focul Duhului? A stinge Duhul este a uita să-I mulţumeşti lui Dumnezeu şi a dispreţui proorociile.

4. Păcatul împotriva Duhului Sfânt.

Vă rog să deschideţi la **Matei 12:31-32**! Oare despre ce vorbeşte Scriptura aici? Această hulă, această blasfemie împotriva Duhului Sfânt, la ce se referă?
Cel mai ilustrativ exemplu este al acelui om, care a vrut să citească Scriptura la întâmplare. Şi a zis: *"Doamne. dă-mi un verset care să-mi vorbească astăzi!"* Omul ia Scriptura, o deschide şi citeşte: *"Iuda s-a dus şi s-a spânzurat."* Şi omul a zis: *"Doamne, nu poate fi aşa. Mai dă-mi unul!"* A doua oară deschide la pilda samariteanului milostiv, unde spune: *"Du-te, şi fă şi tu la fel."*

Scriptura nu se ia aşa; Scriptura se ia în context. Scriptura este scrisoarea lui Dumnezeu pentru noi şi se citeşte ca orice scrisoare, de la capăt la capăt, în context.
Acesta este păcatul sau hula împotriva Duhului Sfânt: să spui despre Duhul Sfânt că este duh drăcesc; să spui despre lucrarea Duhului că este lucrare drăcească.

Atât timp cât stai în starea aceasta, pentru tine nu există salvare.

De aceea te îndemn să veghezi asupra ta, ca hula împotriva Duhului Sfânt nu vine dintr-o dată. Ea vine treptat: mai întâi vine întristarea, apoi va veni împotrivirea, dupa ea vine stingerea Duhului, şi în final când nu mai este nimic de făcut vine Hula împotriva Duhului Sfânt.

1. Deschideţi la **Efes.5:18**! Cea mai frumoasă atitudine faţă de Duhul lui Dumnezeu este să te umpli de Duh Sfânt.

Ce înseamnă să te umpli de Duh Sfânt? Apostolul Pavel pune mai întâi forma negativă: ce nu înseamnă. Şi spune: *"Nu vă îmbătaţi de vin."*, sau: *"Nu vă umpleţi de vin."*

Vinul are o acţiune foarte ciudată. Să ştiţi că nu noi bem vinul, ci vinul ne bea pe noi! Vinul are această proprietate de a se răspândi în tot organismul tău. Se răspândeşte la creier, la stomac, la ficat, la rinichi; se răspândeşte în toate părţile şi vinul acesta începe să te stăpânească. Cu cât te-a băut mai mult, cu atât te stăpâneşte mai tare.

Ideea lui Pavel este, aici: *"Să nu vă umpleţi de alte lucruri care să vă stăpânească! Să nu vă umpleţi de alte lucruri care să vă blocheze viaţa!"*
Ideea este să fii gol de aceste lucruri; să te goleşti de ele.

Dacă ar vrea cineva să-mi umple buzunarele cu cireşe şi buzunarele mele sunt pline cu *pietre*, poate el să mi le umple cu cireşe? Nu! căci trebuie să-mi scot mai întâi pietrele.(pietre ca să dai în cineva, eşti pregătit).

Dacă vrei să te umpli de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, trebuie mai întâi să scoţi păcatele, lucrurile lumeşti din tine.

A fi plin de Duh înseamnă nu a avea tu mai mult Duh Sfânt, ci înseamnă ca Duhul Sfânt să aibe mai mult din tine. Duhul lui Dumnezeu când ne umple, ne ia în stăpânire. Duhul Sfânt ia controlul asupra vieţii noastre.

Aplicaţia practică: ce te îndeamnă Duhul Domnului cu privire la Evanghelizare, personal dar şi ca biserici, ca familie, ca grup ?!
Putem întrista Duhul şi-L stinge şi dacă vom pune accentul doar pe sfinţire personală, pe cunoştinţă biblică, dar nu-i iubim pe oameni, astfel încât să le arătăm dragoste şi să le vestim Cuvântul!